

Hvis Roosevelt havde levet

Leder fra LaRouchePAC, 10. maj, 2018 – Midt i de seneste ugers begivenheder, der er uden fortilfælde, minder gårsdagens fejring af Sejrsdagen i Moskva, der fejrer afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa, og især præsident Putins dybt bevægende hyldest til dem, der rundhåndet gav alt for at besejre nazisterne, os om vores amerikanske præsident Franklin Roosevelt, der, udslidt, var bukket under blot få uger før nazismens endelige nederlag. Roosevelts død på dette tidspunkt frastjal denne generation det løfte om verden efter krigen, og Amerika efter krigen, han så længe havde planlagt og kæmpet for.

Statsmanden Lyndon LaRouches tale i New Delhi fra 3. dec., 2008, »Tiden for et nyt system er kommet«, hvor han første gang foreslog »Firemagtsaftalen«, genskaber Franklin Roosevelts tankegang fra dengang, gennem en prisme af LaRouches mere avancerede koncepter frem til nutiden.

Lyndon LaRouche sagde, »Vi må have en koalition af kræfter på planeten, der er stærk nok, og som i tilstrækkelig grad forstår sin gensidige egeninteresse, til at genindsætte den form for kontrol, som USA forsøgte at promovere under Franklin Roosevelt. Mod slutningen af krigen sagde Roosevelt, i forbindelse med Kina og i forbindelse med Sovjetunionen, samt andre lande, man behøver ikke synes om det andet land; man behøver ikke synes om dets regering; man behøver ikke synes om dets politik. Det, man må gøre, er at etablere et internationalt kontrolsystem, under hvilket man ikke har ting, der løber løbsk, og som udgør trusler. Man må simpelt hen have traktatlige organisationer eller lignede ting, der svarer til traktatlige organisationer, hvor folk har en sådan interesse i at bevare traktat-organisationen, at de vil regulere sig selv og deres eget land. Og man kan få samarbejde omkring dette.«

Det var sådan, Roosevelt havde til hensigt at sammensætte en

verden efter krigen med Stalins Rusland, Kina og Indien. Men hans efterfølger, Harry Truman, tilbød at mødes med Stalin, så snart denne kunne komme til USA – hvilket Truman udmærket vidste, Stalin aldrig ville gøre. Modellen for efterkrigstidens Tyskland skulle være det, vi har set i Østrig – neutralitet befriet for militær besættelse. Et forenet Tyskland ville have blomstret – men det skulle ikke være således. Koreakrigen, der har truet os fra dens begyndelse i 1950 og frem til nutiden, gav Stalin en mulighed for at slå tilbage mod angloamerikansk militært pres i Europa, gennem en ubevogtet bagdør i Asien. I tilbageblik fulgte der en anden form for mareridt efter Anden Verdenskrig, fordi Roosevelt døde, og hans planer og idealer blev begravet sammen med ham af britisk imperialisme.

Inden for sin Firemagtsaftale foreslog LaRouche at bruge den amerikanske forfatnings enestående træk til at forankre udstedelsen af massive mængder af kreditskabelse til produktiv investering, med vægt på infrastruktur. Der findes ingen måde, hvorpå man kan gå i gang med at transformere de millioner af ufaglærte arbejdere i Indien, for eksempel, til faglært arbejdskraft, uden en massiv skabelse af infrastruktur.

Tilbage i 1945 mislykkedes det for os at skabe den verden efter krigen, som vore helte forventede og fortjente. I stedet for dette lysende løfte, tilbragte vi et helt liv under truslen om atomkrig – en trussel, der stadig består den dag i dag. Men i dag er der åbnet op for et nyt alternativ, takket være Lyndon LaRouches kreative vision, centreret omkring Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kinas præsident Xi Jinping, og i hvilket flere end 100 lande nu deltager.

I dag blev Mahatir Mohamad, i en alder af 92, genindsat som premierminister for Malaysia 15 år efter, han sidst forlod denne post, og han er således den ældste, valgte leder i verden. Mahatir Mohamad er velkendt på internationalt plan for sin åbenlyse enighed med Lyndon LaRouche, for eksempel, med hensyn til George Soros. Han tiltræder embedet som en

verdensleder, der er muslim, og som også frem for alt andet er en stærk tilhænger af Bælte & Vej Initiativet, som han i dag sagde, han havde detaljeret foreslået i et personligt brev til præsident Xi Jinping.

Mahatir Mohamads lederskab og støtte til Bælte & Vej Initiativet er ikke alene vigtigt for Sydøstasien, men også ekstremt vigtigt for Mellemøsten, der nu er i færd med at blive angrebet af en farlig stedfortræderkrig. Bælte & Vej er det tvingende nødvendige svar for Sydvestasien – som Lyndon LaRouche i mere end 40 år har foreslået, og som Franklin Roosevelt ville være enig i.

Se Lyndon LaRouche: »[The Time Has Come for a New System](#)«, *EIR*, 19. dec., 2008.

Foto: Den russiske præsident Putin under militærparaden, der markerer 73-året for Sejr i den Store Patriotiske Krig 1941-45. Et minuts stilhed. 9. maj, 2018. (en.kremlin.ru)

Valget af Mahatir i Malaysia har globale implikationer

10. maj, 2018 – Ligesom Brexit-valget til fordel for Storbritanniens udtræden af EU, valget af den filippinske præsident Rodrigo Duterte og valget af den amerikanske præsident Donald Trump, så repræsenterer dr. Mahatir Mohamads tilbagevenden til lederskabet i Malaysia det igangværende paradigmeskifte og kunne potentielt have en betydningsfuld indflydelse på løsningen af kriser i Mellemøsten og andre udviklingsområder i verden.

En erhvervsmand, der har arbejdet tæt sammen med Mahatir og

dennes førende, økonomiske rådgiver, Daim Zainuddin, omkring projekter i hele verden, sagde til *EIR* i dag, at han har set, at Mahatir stadig nyder en enorm respekt i hele verden, inklusive i særdeleshed i de islamiske nationer, for sit forsvar for udvikling og suverænitet.

Man bør huske, at *EIR* i stor udstrækning cirkulerede Mahatirs taler og skrifter i hele verden i den periode, hvor Mahatir stillede sig i spidsen mod George Soros og IMF efter »Asien-krisen« i 1997. På det tidspunkt kørte *Wall Street Journal* en vildt irrationel reaktion på forsiden: »Malaysias Mahatir finder underlig kilde til Soros-kampagne: Asiatiske landes medier bruger den amerikanske konspirationsteoretiker Lyndon LaRouche, jr.« Argentinas præsident Nestor Kirchner og andre verdensledere blev influeret af Mahatirs mod og hans demonstration af, at en nation kunne overleve et britisk finansstormløb ved at gå op imod det.

Igen i dag kunne dette få en effektiv virkning og bidrage globalt til transformationen til det Nye Paradigme. Mahatir gav i dag i sin pressekonference udtryk for sin stærke støtte, både historisk og endnu i dag, til Bælte & Vej-processen.

I et interview med *EIR* den 16. feb., 2016 kommenterede dr. Mahatir sit møde med Xi Jinping kort tid efter, at præsident Xi annoncerede den Maritime Silkevej i Indonesien. Han og Xi skabte en ny organisation ved navn »Ching Ho-foreningen«, navngivet efter admiral Ching Ho (Zheng He), der anførte den enorme armada af kinesiske skattefartøjer i det 15. århundrede. Mahatir sagde:

»[Ching Ho] er en bemærkelsesværdig leder, en bemærkelsesværdig mand. Han kom med meget magtfulde styrker, ikke for at erobre, men for at etablere diplomatiske relationer med lande. Kina har aldrig forsøgt at erobre lande. De ønskede at etablere diplomatiske relationer og handel med disse lande. Dette står i modsætning til de første portugisere – med Vasco da Gama, Alfonso de Albuquerque og Diego Lopes de

Sequeira – som kom her med det formål at erobre. Portugiserne ankom i Malacca i 1509. To år senere erobrede de Malacca. Kineserne havde været i Malacca i mange, mange år før dette, og erobrede aldrig Malacca, til trods for, at de havde så mange kinesere i dette land, der kunne have dannet en femte kolonne for dem. Men de prøvede aldrig på at erobre det. Så der er forskel på Ching Ho og portugiserne og de andre europæere. Ching Ho etablerede venskaber. Så denne forening, som vi vil danne, sker for at fejre venskab mellem nationer. Der bliver en pris for folk, der arbejde mest for at frembringe venskab mellem lande.« (se *EIR*, 7. marts, 2014, »Mahathir: The British Empire and Its U.S. Minions Foment Global War«)

Foto: Dr. Mahatir Mohamad bliver verdens ældste, valgte leder. Hans opposition har netop vundet et flertal i Malaysias parlament med 112 pladser over det regerende partis 76 pladser – det første regeringsskifte, siden uafhængigheden fra briterne i 1957.

Mahatir taget i ed som Malaysias premierminister; roser Kinas Bælte & Vej

10. maj, 2018 – Dr. Mahatir Mohamad, 92 år, er blevet taget i ed som Malaysias nye premierminister efter den fantastiske og overvældende sejr, som blev vundet af koalitionen, han samlede for at udfordre sit tidligere UMNO-parti og sin tidligere protegé Najib Razak, som var blevet afsløret som ekstremt korrupt. Mahatirs pressekonference her til morgen fokuserede på Kina, eftersom han for en dels vedkommende havde ført

kampagne imod de høje låneomkostninger for nogle af de projekter, Kina har indledt i Malaysia som en del af Bælte & Vej. Men han gjorde det klart, at han fuldt ud støtter Bælte & Vej og vil arbejde tæt sammen med Kina, alt imens han imidlertid ønsker at revidere nogle af kontrakterne.

Et udskrift af hans svar på det første spørgsmål til ham, om Kina og Bælte & Vej:

»Vi må undersøge alle de ting, som den foregående regering har gjort, ikke alene omkring Kina – mange ting internt i landet. Kina har lang erfaring i at behandle ulige traktater [under briterne], og Kina genforhandlede dem. Så, om nødvendigt, vil vi genforhandle betingelserne. Men, hvilken mængde penge har regeringen lånt? RM55 mia. [\$14 mia.] til Øst-vest-jernbanen, og en masse andre ting, som vil blive en stor byrde for regeringen. Regeringen må forsøge at reducere låntagning, i modsat fald vil vi få vanskeligheder.

Med hensyn til problemet Bælte & Vej. Vi har intet problem med det. Bortset fra, at vi ikke ønsker at se krigsskibe i regionen, for krigsskibene tiltrækker andre krigsskibe, og tingene bliver anspændt. I fortiden har vi haft en atomvåbenfri zone, så vi ønsker ikke at have potentiel krig i dette land.

Men vi støtter Bælte & Vej-programmet. Jeg har faktisk selv skrevet til Xi Jinping om behovet for en landforbindelse med Europa ved hjælp af tog, de er hurtigere end skibe. Da efterspørgslen på olie steg, blev skibene bygget større og større og nåede op på en halv mio. ton, men togene er forblevet små, ikke lange nok. Så jeg foreslog Xi Jinping i et personligt brev, at vi må have store tog, og Kina har teknologien til at bygge store tog, der kan bringe varer til Europa og ligeledes gøre Centralasien – Kasakhstan, Usbekistan osv. – mere tilgængelig for transport af deres varer, deres råmaterialer, til Kina, til Japan og til Sydøstasien.

Det er vores politik.«

Foto: En smilende Mahatir Mohamad, 92 år, har netop vundet valget i Malaysia og bliver landets syvende premierminister. Han var tidligere premierminister i perioden 1981-2003.

Ny økonomisk verdensorden: Malaysias premierminister Najib i Kina – endnu et søm i Obamas 'Omdrejningspunkt Asien'- ligkiste

Tirsdag, den 1. nov., 2016 – Den malaysiske premierminister Najib Razak har yderligere afsløret, at Obamas plan om at bruge sydøstasiatiske nationer som syndebukke for sin militære konfrontation med Kina er kollapsede. På dag to af sit ugelange besøg i Kina underskrev Najib en toårig forsvarsaftale med Kina og økonomiske aftaler til \$34,4 mia., inklusive byggeriet af en Øst-Vest jernbanelinje, og sandsynligvis også en højhastigheds-jernbanelinje fra Kuala Lumpur til Singapore.

Forsvarsaftalen er især et slag i ansigtet på de neokonservative i Washington. Malaysia vil købe fire skibe, der kan medføre missiler og har en landingsplatform til helikoptere, til kystvagtmision. To vil blive bygget i Kina, og to i Malaysia, hvilket også muliggør en overførsel af teknologi. »Jeg kalder denne beslutning for en milepæl, for før dette, havde vi ikke købt sådanne skibe fra Kina«, sagde

Najib ved en pressekonference efter sine bilaterale drøftelser med den kinesiske premierminister Li Keqiang. Han behøvede ikke at nævne, at det meste militærudstyr er kommet fra USA.

Øst-Vest jernbanelinjen vil løbe fra Port Klang, nær Kuala Lumpur ved Malaccastrædet, over halvøen og dernæst mod nord langs østkysten til nær ved den thailandske grænse. Dette vil være til enorm fordel for udviklingen af østkysten, der er fattigere og mindre udviklet end vestkysten. Najib sagde, Kina havde indvilget i at bevilge bløde lån til Malaysia til byggeriet af østkystens jernbanelinje, der skønnes at ville koste omkring \$13,2 mia.

Alt i alt blev 14 forståelsesmemoranda underskrevet i Folkets Store Hal, inkl. til byggeri af en ny havn ved Malaccastrædet.

»Lederne fra de to sider aftale at yderligere fremme den ordentlige bilæggelse af spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav gennem dialog, gennem en bilateral kanal«, sagde den kinesiske viceudenrigsminister Liu Zhenmin til reportere. »Lanceringen af flådesamarbejde mellem de to sider er selvfølgelig signifikant for vore bilaterale bånd. Det er en afspejling af det meget høje niveau og den gensidige politiske tillid mellem vore to lande«, sagde Liu.

Det meste af den vestlige dækning af disse begivenheder siger, at Najib er i færd med at vende sig bort fra USA og hen imod Kina pga. FBI's undersøgelse af One Malaysia-skandalen, der omfattede en pengevidvask ind i USA af mulige penge fra den uafhængige rigdomsfond i en størrelsesorden af \$1 mia. Alt imens denne skandale er signifikant, så har Najib aldrig ændret sin kurs for stærke bånd til Kina (dette er hans tredje besøg under sin administration), og han responderer i en vis udstrækning til de samme spørgsmål, som præsident Duterte i Filippinerne – han ønsker ikke en krig, og han ønsker at samarbejde med Kina.

Foto: Malaysias premierminister Najib Razak, venstre, med

Kinas præsident Xi Jinping, i Kuala Lumpur, Malaysia, i 2013.

Malaysia og ASEAN yder modstand imod Obamas trusler i det Sydkinesiske Hav

4. november 2015 – Mødet i ASEAN-Plus (Sammenslutningen af sydøstasiatiske nationer) med forsvarsministre faldt fra hinanden i dag, da Malaysia, der har formandsskabet for mødet i Kuala Lumpur, og de fleste af ASEAN-nationerne, gjorde modstand mod Obamas krigsmager-bølletaktik (gennem sin forsvarsminister Ash Carter), og nægtede at bøje sig for Carters krav om, at slutkommunikéet skulle inkludere en ordlyd, som var godkendt af amerikanerne, vedrørende det Sydkinesiske Hav.

Informationskontoret i Kinas Nationale Forsvarsministerium sagde, at "Kina er nået til enighed med Malaysia og andre ASEAN-lande om indholdet" af det foreslåede fælles kommuniké, som værtslandet Malaysia havde lavet udkastet til, hvilket vil sige, at de havde fundet en måde at adressere spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav på, der var acceptabel for Filippinerne og Vietnam (eftersom alle ASEAN-afgørelser træffes ved konsensus), eller også ville stridspunktet blive udeladt helt og aldeles. Carter forkastede imidlertid udkastet og krævede (med japansk og australsk støtte, ifølge presserapporter), at Malaysia fremlægger et nyt udkast, der fordømmer Kina for dets aktiviteter i det Sydkinesiske Hav. Dette afviste Malaysia og i det mindste det meste af ASEAN, idet de var langt mere interesseret i det reelle problem med ISIS og terrorisme og samarbejdet med Kina om både forsvar og økonomisk udvikling.

Som et resultat heraf blev der slet ikke udstedt et slutkommuniké.

Det kinesiske Forsvarsministerium sagde, at "nogle individuelle lande uden for regionen ignorerede den eksisterende konsensus og forsøgte eftertrykkeligt at tilføje indhold til deklARATIONEN, der ikke var blevet diskuteret under mødet. En sådan fremfærd afveg totalt fra formålet med og principperne i ADMM-Plus (ASEAN Forsvarsministres Møde Plus) og skadede ASEAN's centrale og dominerende rolle i denne mekanisme.

Selvsagt gav USA Kina skylden for mødets sammenbrud. De hævdede, at det var Kinas indvindings-aktiviteter, der er ansvarlige for stridighederne, og at det var Kina, der brugte sin økonomiske gennemslagskraft til at vride armen om på ASEAN-nationerne.

Den kendsgerning, at det var Malaysia, der førte kampen imod USA's krigspolitik, er meget betydningsfuldt. Malaysia har også krav i det Sydkinesiske Hav og har udtrykt sin betænkelighed over Kinas krav på hele området. Desuden er premierminister Najib i dybe vanskeligheder over en kæmpe korrupsionsanklage over en statslig investeringsfond, hvor milliarder af dollars mangler, og mange troede på forhånd, at Najib ville gå Obamas ærinde for at bevare amerikansk støtte i krisen.

Men det gjorde han ikke. Vi kan forvente nogle ubehagelige operationer imod Malaysia som et resultat af deres modige forsvar af fred og udvikling.

Ash Carter benyttede også lejligheden, hvor han mødtes med den kinesiske forsvarsminister Chang Wanquan ved dette forum i Kuala Lumpur, til, ifølge Carters assistent, at bralre op om, at "USA vil fortsætte med at flyve, sejle og operere, hvor som helst international lov tillader det", og at "det Sydkinesiske Hav ikke ville være nogen undtagelse". Dette demonstrerer

igen, at Obama simpelthen lyver igen, når han siger, at USA ikke tager stilling til spørgsmålet om suverænitet over det Sydkinesiske Hav, eftersom den amerikanske destroyers krænkelse af 12-mile grænsen omkring de kinesiske øer d. 27. oktober klart viser, at de har taget stilling imod Kina og truer med krig.